

[Ministeren for handel, industri og søfart.]

er afløst af relativ varerigelighed på næsten alle områder, ligesom behovet for internationale varefordelingsordninger i det store og hele er bortfaldet.

Omslaget i prisudviklingen har ligeledes gjort sig gældende i vore detailpriser, og man mærker også her den stigende konkurrence. Dette gælder såvel indenfor tekstilområdet som for en lang række af de øvrige forbrugsvarer. Ved den økonomiske politik, regeringen har ført, har man tilvejebragt forudsætninger for en mere liberal prispolitik. Prisfaldet på verdensmarkedet er slået igennem i prisudviklingen her i landet, og på de fleste områder har vi i den senere tid haft faldende priser og øget konkurrence. Knapheden er afløst af relativ varerigelighed. Vareforsyningerne og købekraften er bragt i den balance, der betinger en normal prisdannelse, og tiden må derfor nu være inde til at videreføre den afviklingslinie for den ekstraordinære prislovgivning, der blev lagt i 1948, men midlertidigt blev afbrudt af begivenhederne ude i verden.

Under drøftelserne i det andet høje ting af det foreliggende lovforslag har spørgsmålet om arbejdet i trustkommissionen spillet en fremtrædende rolle. Resultatet af de forhandlinger, der har fundet sted, er blevet, at trustkommissionen har erklæret sig villig til i tiden indtil sommeren 1953 at udarbejde en betænkning, der kan danne grundlag for en ny og mere permanent lov om prisaftaler m. v. I overensstemmelse hermed er det hensigten at fremsætte forslag til en sådan ny trustlov ved begyndelsen af den ordinære rigsdagssamling 1953—54.

I det lovforslag, som nu foreligger, er den ekstraordinære priskontrol foreslået begrænset til de bestemmelser, der indholdes i forslagens §§ 10 og 11, og lovens hovedområde bliver herefter kontrollen med monopoler, truste, karteller og prisaftaler, der foreslås opretholdt i det store og hele uændret. Da loven således i overvejende grad omfatter kontrollen med det prisafstemte område, er lovens titel foreslået ændret til lov om prisaftaler m. v.

De bestemmelser om den ekstraordinære

priskontrol, der bortfalder, er bl. a. priskontrolrådets beføjelser til at udstede prisstop og handelsministerens beføjelser til at træffe foranstaltninger til regulering af priser, herunder bemyndigelsen til at fastsætte regler om maksimalpriser, samt forbyde tilbageholdelse af varer og unødvendig mellemhandel m. v. Den beføjelse, som handelsministeren hidtil har haft til at nedsætte lokale prisudvalg, er ligeledes udeladt, og de nuværende kommunale prisudvalg vil derfor bortfalde ved gennemførelse af loven i den foreslåede form.

Som nævnt svarer forslagens bestemmelser om kontrol med det aftalebestemte område i alt væsentligt til de nuværende regler. For at sikre, at der ikke lægges hindringer i vejen for den rationalisering i erhvervslivet, der vil kunne opnås ved aftaler, f. eks. om en hensigtsmæssig produktionsfordeling, er der i forslagens § 8, stk. 4, optaget en bestemmelse om, at prismyndighederne ved bedømmelse af, om en sådan aftale må anses for rimelig, skal tage hensyn til, om der herved kan antages at blive opnået en nedbringelse af omkostningerne ved produktion eller fordeling.

Under forhandlingerne i det andet høje ting blev et flertal enigt om, at bestemmelsen om, at priskontrolrådet ved fastsættelsen af nettoavancer vil være berettiget til at tage virksomhedernes hele økonomiske stilling i betragtning, toges ud af § 10, stk. 3, og i stedet indførtes i § 8, der vedrører de aftalebestemte områder. Denne ændring har jeg kunnet tiltræde, idet der mellem flertallet og mig var enighed om, at denne ændring betyder, at priskontrolrådet har adgang til på aftalebestemte områder at følge den praksis i den omhandlede henseende, som er blevet fastlagt under den hidtidige lov, men at der ved omflytningen ikke er tilsigtet nogen skærpet praksis.

Vedrørende de enkelte bestemmelser i lovforslaget skal jeg iøvrigt indskrænke mig til at bemærke, at de hidtidige straffebestemmelser, jfr. forslagens § 16, er blevet revideret, bl. a. under hensyn til, at de særlige forudsætninger, som lå til grund for kriselovgivningen, ikke i samme grad er til-